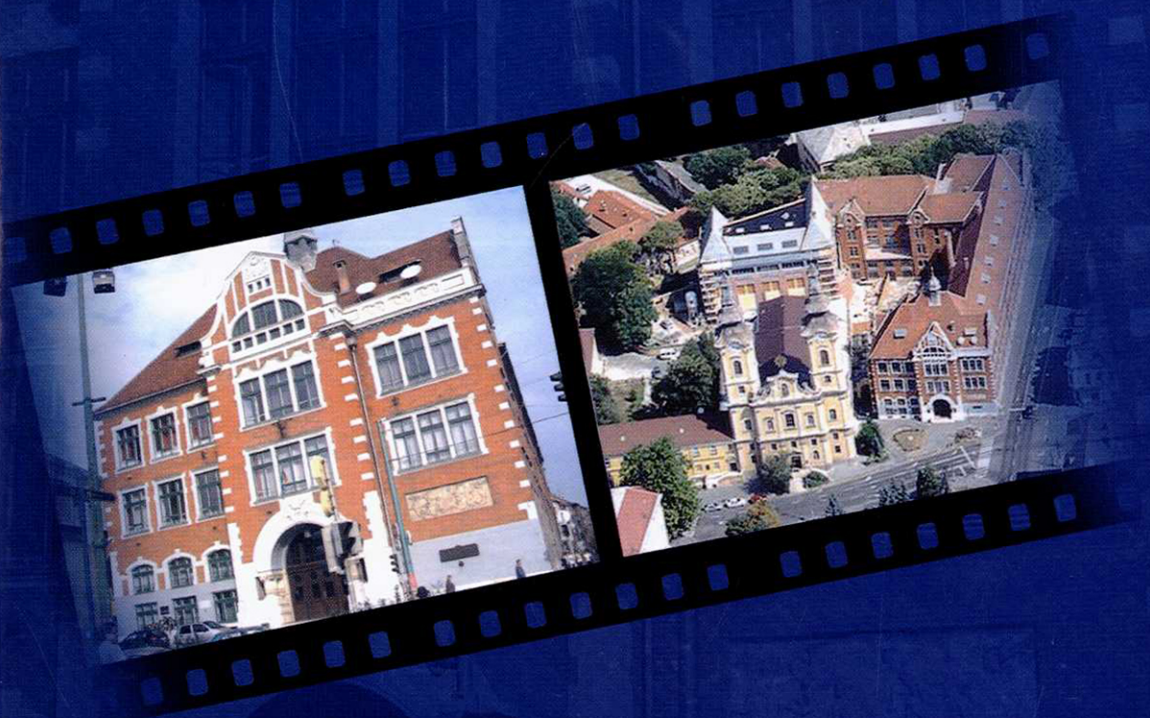

Földes Ferenc Gimnázium

évkönyv

2005

Tartalom

Igazgatói köszöntő	4
Gondolatok az iskolámról / Répási József visszaemlékezése.....	5
A diákönkormányzat munkája 2002–2005	7
In memoriam: Soóki István, Pápay Sándor, Tóth Bertalan.....	8
Eseménynaptár.....	13
Országjárók.....	26
Kulturális napi képes összefoglaló.....	29
A 2003/2004-es tanév versenyeredményei	33
A 2003/2004-es tanév sport eredményei.....	38
A 2004/2005-ös tanév versenyeredményei.....	40
A 2004/2005-ös tanév sport eredményei.....	41
12. A.....	42
12. B.....	54
12. C.....	64
12. E.....	76
12. H.....	88
Iskolánk tanári kara a 2004/2005-ös tanévben	100
A diákönkormányzat vezetősége a 2004/2005-ös tanévben.....	102
Iskolánk tanulói a 2004/2005-ös tanévben	102
Az iskola irodai és technikai dolgozói a 2004/2005-ös tanévben.....	112
2004-ben érettségizettek névsora.....	114
Köszönet.....	115

Gondolatok az Iskolámról

„Az igazi tanítás nem a tudás átadását jelenti.

*Az igazi tanítás arra ösztönzi a tanulót,
hogy maga tegyen szert az ismeretekre.”*

(Milton Gregory)

Huszonhét év hosszú idő az ember életében. Ennyi idő telt el azóta, hogy egy kis vidéki általános iskolából bekerültem a Földes Ferenc Gimnázium közösségébe. Huszonhét év távlatából az ember letisztulva és talán megszépülve látja a múltat, de talán bölcsebben is és jobban megértve azt, hogy amit elért azt minek köszönheti.

A családtól ahová szerencsém volt beleszületni igazi emberi értékeket tanulhattam. Szüleim egyszerű emberek voltak, akiktől sok szeretetet kaptam és megtanultam, hogy önzetlenül adni milyen jó érzés.

Huszonhét évvel ezelőtt az élet tempója nagyon más volt mint manapság. Az iskola után nem vártak különórás és magántanárok. A tanulás végeztével nemcsak a játék várt rám, hanem a falusi élet tennivalói is. A munka része volt a mindennapoknak és olyan természetes dolog, amit az ember örömmel végzett.

Amikor a továbbtanulásról esett szó a választás egyértelmű volt. „A Földes” akkoriban fogalom volt (és remélem az maradt a mai napig), az a hely, ahol a diák jól és jót tanulhatott. A családomból ketten is voltak olyan szerencsések, hogy a Földesben tanulhattak és az ő tanácsukra megpróbáltam a jelentkezést a Földes Ferenc Gimnáziumba. A sikeres felvételi után nem kevés félelemmel kezdtem az iskolát, tartva attól, hogy hogyan leszek képes megfelelni a nagyhírű városi gimnázium elvárásainak. Közél egy év telt el amíg a gimnázium diktálta tempót fel tudam venni, de közben megértettem azt, hogy milyen jó tanulni és még inkább tudni. A gimnáziumban egy olyan közösségbe kerültem ahol a tanulás és a tudás igazi érték volt. Tanárain tökéletesen megvalósították a fenti Milton Gregory idézet szellemét. Nagyszerű tanárok voltak akiktől megtanulhattuk az irodalom, történelem kémia és földrajz alapjait. Felnyitották a szemünket és rávezettek minket arra, hogy milyen jó olvasni és tanulni. Nem azért, mert mások elvárják tőlünk azt, hogy tudjunk, hanem azért az örömeért, amit az okoz, hogy valamit értünk és tudunk. Mindezt úgy valósították meg, hogy az iskolában demokratikus szellem uralkodott. Talán az országban a Földes volt az első hely, ahol a készségi tárgyakat nem osztályozták. Ezzel megszabadítottak minket attól a stressztől, amit az jelentett, ha némelyeknél olyan készséget kértek számon, amivel nem rendelkezünk és bármennyire szeretnénk volna akkor sem tudtuk megfelelően elsajátítani.

A demokratizmus kiterjedt a tanulás módjára is. Tanáraink nem ragaszkodtak a tankönyvek diktálta tempóhoz és tartalomhoz, hanem esetenként gyorsabban, máskor lassan és elmélyülve adták át nekünk a tudást, amit mi továbbvihetünk.

Ahogy az évkönyveinkben már hagyomány, ebben az esztendőben is egy, a saját szakterületén nagyon jelentős sikereket elért egykori diákunkat kértük fel, hogy emlékezzen vissza az iskolánkban eltöltött évekre.

RÉPÁSI JÓZSEF

vegyész az előző tanévben már vendégünk volt Konferencia Napunkon, ahol nagyszerű előadást tartott „Fény a kémiában – Fotokémiai reakciók és fény kibocsátásával járó kémiai reakciók címmel”.

Földes
Ferenc
Gimnázium
Évkönyv

2005

Mi pedig valahogy ráérezünk a tanulás ízére és élvezettel fedeztük fel az új dolgokat. Ez tényleg felfedezés volt, mert lehetőséget kaptunk rá, hogy a tanórákon túl, vagy ha bizonyítottuk, hogy a tananyagot már elsajátítottuk, akkor akár a tanórák helyett is az iskola laboratóriumában dolgozhattunk és kísérletezhettünk. Ezzel hozzásegítették minket hogy kialakulhasson az az önálló gondolkodásunk, ami a sikeres kutatói munkához szükséges. Ezzel a segítséggel a gimnázium olyan diákokat nevelt, akik sikereket értek el hazai és nemzetközi tanulmányi versenyeken majd az egyetem elvégzése után hazai és nemzetközi hírű kutatókként öregbítették az iskolájuk hírnevét.

Jó visszagondolni ennyi év után is arra, amit a Földes adott, mert úgy érzem, hogy kialakította bennem azt a tudás utáni vágyat, ami a mai napig meghatározza a munkámat és remélhetőleg életem végéig elkísér.

Bár időközben sok diák végzett a Földes falai között és újabb tanárok vették át tanáraink helyét remélem, hogy az iskola szelleme a régi marad és olyan fiatalokat nevel, akik megtanulnak örömmel tanulni és a megszerzett tudást másoknak átadni és mások javára fordítani.

Magyar Fruzsina 10. A osztályos tanuló alkotása – Az elmúlás

